

Parashat Trumah **The Mishkan in the Heart** **Rabbi Shai Finkelstein**

שמות פרק כה פסוק ב

דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ־לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבָבוֹ תִּקְחוּ אֶת־תְּרוּמָתִי:

שמות רבה (וילנא) פרשת תרומה פרשה לג

ד"א ויקחו לי תרומה, הה"ד (דברים לג) תורה צוה לנו משה.

שמות רבה (וילנא) פרשת תרומה פרשה לג

דרש ר' שמלאי תרי"ג מצות נתנו לישראל ע"י משה שכן מנין תורה, ואם תאמר אינן אלא תרי"א ושתיים היכן הם, אלא אמרי רבנן אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמעום, ותרי"א אמר להם משה שנאמר תורה צוה לנו משה.

מורשה וגו', אל תקרי מורשה אלא ירושה ירושה היא לישראל לעולם, משל לבן מלכים שנשבה כשהוא קטן למדינת הים אפילו לאחר כמה שנים אינו בוש מפני שהוא אומר לירושת אבותי אני חוזר, כך ת"ח שהוא פורש מן התורה והלך והתעסק בדברים אחרים אפילו לאחר כמה שנים הוא מבקש לחזור אינו בוש מפני שאומר לירושת אבותי אני חוזר,

ד"א מורשה אל תהי קורא מורשה אלא מאורסה מה חתן זה כל זמן שלא נשא ארוסתו הוא הוה פראדורין (אורח) לבית חמיו, משנשאה הרי אביה בא אצלה, כך עד שלא נתנה תורה לישראל (שמות יט) ומשה עלה אל האלהים, משנתנה תורה אמר הקדוש ברוך הוא למשה ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם.

ד"א אל תהי קורא מורשה אלא מאורסה מלמד שהתורה ארוסה לישראל שנאמר (הושע ב) וארשתיך לי לעולם, ומנין שהיא כאשת איש לעובדי כוכבים שנאמר (משלי ו) היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא תכוונה כן הבא אל אשת רעהו.

דברים פרק לג פסוק ד

תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:

הושע פרק ב פסוק כא

וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים:

מלבי"ם הושע פרק ב פסוק כא

וארשתיך לי • ואז אארוש אותך מחדש, כמ"ש ומשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך, ויהיו אירוסין חדשים נבדלים מן הקודמים כמ"ש וכתתי את בית ישראל ברית חדשה, כי האירוסין הקודמים היו רק לזמן כי היו עתידים לחטוא ולבטל הקשר, כמ"ש כי תוליד בנים ובני בנים וכו' כי אבד תאבדון מהר וכו', וכה"א וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר וכו' וחרה אפי בו וכו' אבל אז לא יחטאו עוד ולא יבוטל הקשר, וז"ש וארשתיך לי לעולם וזה יהיה ע"י שארשתיך לי בצדק ובמשפט, כי שלמות האדם תלוי בשני דברים, (א) בדברים שבינו לבין חברו, (ב) בדברים שבין אדם למקום, ונגד דברים שבין אדם לחברו אמר שיעשו אז צדק ומשפט, שהמשפט הוא מה שיתנהג כפי שורת הדין, והצדק הוא מה שיתנהג לפנים משורת הדין, וע"י שאת תביא לנדן שני ענינים יקרים שהם צדק ומשפט, יביא המאוס להם כנגדם ג"כ שני מתנות יקרות שהם חסד ורחמים שבעל הרחמים ישקיף על דכאות המרוחם ועניו ויעשה אתו כפי הראוי, וזה נגד משפט, ובעל החסד לא ישקיף על המקבל אם הוא ראוי רק יעשה עמו מצד מדת חסדו, וזה נגד צדק שיעשו המה.